

rede fordi etableringen af nye regionplanenheder vil være en bekostelig affære.

Regeringen har ikke villet svare på udvalgets spørgsmål om, hvorledes opgaveoverførslen fra Hovedstadsrådet til de fem (amts)kommuner tænkes gennemført i praksis. Regeringen har heller ikke taget stilling til, hvad der skal ske med de personalegrupper, som vil blive berørt af en nedlæggelse af Hovedstadsrådet. Der er således ikke, som det tidligere har været tilfældet i forbindelse med revalideringscentrenes nedlæggelse og særforsogets overflytning truffet beslutning om, at de berørte personer overføres til de involverede (amts)kommuner sammen med opgaverne og i overensstemmelse med principperne i virksomhedsoverdragelsesloven.

Regeringens lovforberedende arbejde har været overfladisk og præget af manglende lyst til at få analyseret og vurderet lovforslagets konsekvenser. De berørte kommunale råd i hovedstadsområdet har ikke været inddraget, og de har derfor heller ikke haft mulighed for at fremlægge deres synspunkter, før lovforslaget blev fremsat.

Regeringen har begrundet sit forslag med henvisning til intentionerne om at afbureaukratisere og forenkle den offentlige sektor.

Mindretallet deler regeringens intentioner, men det foreliggende lovforslag vil føre til det modsatte af det ønskede. Forhandlingsproceduren vil blive kompliceret og bureaukratisk, og den ønskede forenkling vil fortabe sig i katiske koordineringsproblemer.

Derfor afviser mindretallet regeringens forslag.

Mindretallet kan tilslutte sig, at det eksisterende Hovedstadsråd nedlægges, men det er mindretallets opfattelse, at der i stedet bør oprettes et »Hovedstadsrådets Fællesskaber« med en bestyrelse på 15 medlemmer. Dette kommunale fællesskab skal have en bestyrelse som eneste politiske beslutningsmyndighed. Der skal altså ikke være underudvalg.

Bestyrelsen foreslås sammensat med henblik på at opnå en ligelig repræsentation såvel geografisk som partimæssigt.

Efter mindretallets opfattelse skal Hovedstadsrådets Fællesskaber løse to opgaver:

1. Den regionale planlægning for hele hovedstadsområdet.
2. Kollektivtrafikken i hele hovedstadsområdet.

Mindretallets forslag repræsenterer en reel afbureaukratisering, idet flere opgaver, der henhører under Hovedstadsrådet, udlægges til de pågældende (amts)kommuner, men for så vidt angår de opgaver, der skal løses i fællesskab, henlægges beslutningskompetencen til én bestyrelse frem for fem enheder. Når udvalgene ophæves, er der også tale om en klar forenkling i forhold til den nuværende ordning, hvor Hovedstadsrådet i overensstemmelse med den kommunale styrelsesvedtægt har udvalgsbehandling, inden sagerne afgøres i Hovedstadsrådet. Det må også være indlysende, at en samlet forvaltning giver mindre personaleforbrug end fem ligestillede forvaltninger.

Det er derfor mindretallets opfattelse, at forslaget om Hovedstadsrådets Fællesskaber giver en enklere, mere effektiv og mindre bureaukratisk ordning end den, der vil blive resultatet af regeringens forslag, og også sammenlignet med det nuværende system.

Et andet mindretal (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) ønsker at udtale, at selv om kommunalreformen og de efterfølgende opgavefordelinger op gennem 1970'erne også berørte hovedstadsområdet, fik de ikke her den samme grundlæggende karakter som i det øvrige land. I stedet for en egentlig kommunalreform i regionen, oprettede man som en slags afværgemanøvre Hovedstadsrådet, der skulle varetage visse overordnede opgaver i hovedstadsområdet. Det nye organ afløste mere end tyve forskellige råd, kommissioner og lignende af politisk, teknisk, statsligt og fælleskommunalt tilsnit samt blandinger af alle dele og betød ret beset en forenkling, effektivisering og afbureaukratisering af beslutningsprocesserne. Trafiksystemet i hovedstadsregionen kom til at hvile på en særlig lovgivning, hvor bevillings- og beslutningskompetencen vedrørende plan-